

Izrael mellett a volt jobbikos - vajon miért?

2012 október 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

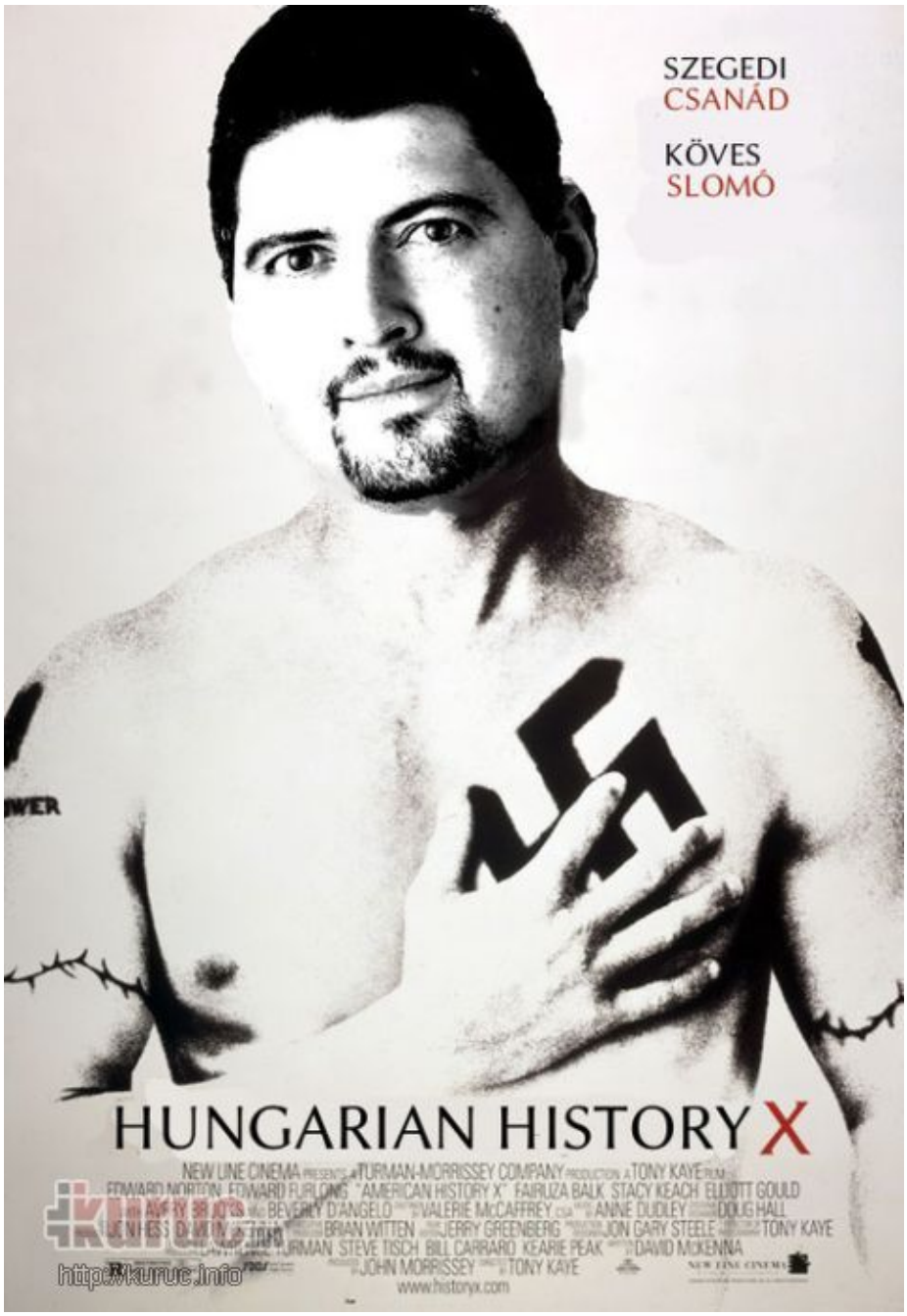
Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Nem akarok pszichológusi fehér köpenyt magamra aggatva családi traumákban kurkászni, de a zsidófalóból Izrael-baráttá váló politikus esete kiválóan mutatja a szél?séges pártokba tömörül?k legf?bb problémáját.

Bár nem csak játék és mese a sajtómunkás élete, akadnak azért benne szórakoztató pillanatok. És nem csak egy unalmas sajtótájékoztató vagy konferencia büféasztalának megrohamozásakor. Hanem akkor is, amikor egy nagyhangú közéleti szerepl? irányt vált és hirtelen a korábbi megfellebezhetetlen igazság ellenkez?jét kezdi hirdetni. Noha mondjuk Balavány György példája mutatja, egészen rövid id? alatt is megfordulhat az epeömlés iránya, azért Szegedi Csanád oldalváltó teljesítménye utolérhetetlen.

Nyilván egyszer? lenne az egykori Jobbik-alelnök nyilas viceházmesterek szintjén álló korábbi antiszemita kirohanásait és mostani Izrael-párti kijelentéseit egymás mellé tenni.

Utóbbiakból például ezt: „Minden vitában csupán a tisztelet hangján szabad szólnunk (olyan dolgokról), amely(ek) Izraellel kapcsolatos(ak). Izrael ugyanis az elmúlt évtizedekben példát mutatott Földünk egyik politikailag legingatagabb régiójában, hogy miként lehet minden nehézség ellenére egy modern demokráciát felépíteni. A zsidó állam bebizonyította, hogy lehet ott is szabadságot és békét adni az embereknek, ahol diktatúrákat építenek és gy?löletet szítanak". Ezt írta október 23-án például az Európai Parlamentben feltett kérdésében a mai Szegedi Csanád , akit valószín?leg a tegnapi Szegedi Csanád szemhunyásnyi id? alatt cionistázna, imperialistázna, gyilkosozna le. Különösen, ha elolvasná a többi, Izrael belügyeibe való bele nem szólást javasoló, a zsidó állam emberijogi politikáját dicsér? kijelentést.

Nem azért hozom fel az esetet, hogy csendesen göcögjek a zsidó felmen?k, khm, nemrégi felfedezése óta a damaszkuszi útón visszafelé száznyolcvannal száguldó politikuson. Azt a széls?jobboldali, jobbikos portálokon általános magyarázatot sem fogadom el, mely szerint Szegedit megvették a *tudjukkik* és ezért lett Paulusból Saulus. Az egykori jobbikos ugyanis láblógatva, vagy eddigi témáit ismételgetve nyugodtan felvehetné európai parlamenti fizetését 2014-ig, amikor így is, úgyis a biztos bukás várja. Európai parlamenti mandátumra egy párton kívüli széls?jobboldalinak éppúgy nincs esélye Magyarországon, mint a hirtelen nyugat-európai radikális (azaz bevándorló-ellenes és Izrael-barát) retorikára váltó politikusnak. Tisztán költség-haszon elemzést végezve az utóbbi stratégia még macerásabb is. Az irányváltást az egykori *bajtársak* meglehet?sen zokon veszik, s ennek csak egyik járulékos kára, hogy a sok gyalázkodó üzenet miatt az ember kénytelen bezárni Facebook-profilját. Még úgy is dönthet egy-két *hazafi*, hogy bizony ököllel kell elégtételt venni a nemzet ügye (azaz amit a széls?jobboldaliak annak képzelnek) elárulása miatt.

Nem akarok pszichológusi fehér köpenyt magamra aggatva családi traumákban kurkászni, de a zsidófalóból Izrael-baráttá váló politikus esete kiválóan mutatja a széls?séges pártokba tömörül?k legf?bb problémáját.

A kizárólag feketében-fehérben, árulóban-bajtársban, ellenségben-barátban gondolkodni képes személyiségek egy ideig kiválóan érzik magukat a végs? nagy igazságokat, a világgal való h?sies szembeszegülés ígéretét kínáló pártokban. Egészen addig, amíg e formációk a szürke számos (ha talán nem is éppen ötven) árnyalatát mutató valósággal szembesülnek. Mivel az állandó ideológiai készenlétben él? kommunista vagy széls?jobboldali mozgalmak nem ismerhetik el az emberi léthelyzetek sokszín?ségét - hiszen azzal saját totális világmagyarázatuk érvényességét vonnák kétségbe -, elkezd?dik az „árulók", „ügynökök" keresése. És persze indulnak a soha véget nem ér?, az „Igazságot" középpontba állító személyi vetélkedések. Ha egy ilyen mozgalomból valaki valamilyen oknál fogva kihullik, s nincs elég ereje múltjával szembenézni, óhatatlanul egy újabb, kellemes függ?séget biztosító eszmei abszintra veti magát. Amely akár a korábbi teljes ellentéte lehet - láttuk ezt a huszadik században a különféle szín? ideológiák között liftez? kóbor lovagok esetében.

Valami ilyesmi történik most Szegedi Csanáddal, aki a zsidó államot világszerte támogató politikai er?k (például a teológiai alapon Izrael-párti amerikai evangéliumi keresztények) retorikáját tette magáévá. Ám ez nem a morális vagy geopolitikai érvekkel is megokolható diskurzust min?síti, ahogy azt a széls?jobboldaliak vélik.

Pusztán a volt Jobbik-alelnök és a radikális mozgalmárok nagy részére jellemz? lelki labilitásról állít ki szomorú bizonyítványt.

Ablonczy Bálint - hetivalasz.hu

Ajánló